

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ. χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

3. Ὁδὸς Ὀμήρου 3.

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π.μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς οκτῆ ἡμερῶν.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρουμταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς

Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν

καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ Ἐστίας

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη παρελθόντων ἐτῶν εὑρίσκονται παρ' ἡμῶν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἔθρονα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν Κυρία ΚΑΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν επιστρέφονται. Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεθυσσίν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι γραμματόσημόν 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπων νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αἱ λιποτάκται τοῦ οἴκου.—Αἱ ἐσπερίδες τῶν Ἀγγλικῶν Παρθεναιολογίων (ὑπὸ κ. Μαρίας Δαγέρη).—Ἡ Χειραφετημένη (ὑπὸ Μαίας).—Ἡ Ἐπαγωγέματι καὶ Οἰκοκυρική Σγολή.—Κρίσεις τοῦ τύπου. Ἀρόρησις πρωινή καὶ ἐσπερινή. Ἀστὺ. Ἐστία. Σκρίπ. Ἐμπρός. Ἐφημερίς.—Ζήλεια πόλημα (ὑπὸ δος Σταυρούλας Γεωργακοπούλου).—Εἰδοποιήσεις.—Κομμένα χόρτα. Ἐπιφυλλίς.

Αἱ ΛΙΠΟΤΑΚΤΑΙ ΤΟΥ Οἴκου

Ἴσως ὁ τίτλος φανῆ παράδοξος, ἂν ὄχι πολὺ αὐστηρὸς. Διατυπώνει ὅμως μίαν ἀλήθειαν καὶ ἀπεικονίζει κατὰστασιν ἐντελῶς ὁμοίαν πρὸς τὴν δημιουργουμένην ἐν τῷ στρατῷ, ὅταν οἱ στρατιῶται ἀφίνουν τὰς τάξεις των ἢ καὶ ἀπλῶς φαίνονται ἀσεβεῖς εἰς τὰ καθήκοντά των.

Ὁ οἶκος εἶναι κατὰ περισσώτερον ἀπὸ ἐν στρατεῦμα. Εἶναι μικρὸν κράτος, τοῦ ὁποῦ ἡ διοίκησις εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ ὁποῦ ἡ λειτουργία, ἡ πρόοδος, ἡ εὐημερία εἶναι ἐξηρητημένη ἀπὸ τὰς ἀβρὰς αὐτῆς χεῖρας τοῦ ὁποῦ τὸ μέλλον αὐτῆ δύναται νὰ καταστήσῃ ὠραῖον καὶ εὐέλπι ἢ ἀπελπιστικὸν καὶ πενιχρόν.

Ὅλην αὐτὴν τὴν μεγάλην εὐθύνην, ὅλα αὐτὰ τὰ σοβαρὰ καθήκοντα, εἰς εἶχεν ὑπ' ὄψιν τῆς ἢ κόρης πρὸ τοῦ γάμου, δὲν θὰ ὑπανδρεύετο πάντοτε μετὰ τὸσον ἐλαφρὰν συνείδησιν, δὲν θὰ ὄνειροπόλοι τὸν γάμον ὑπὸ τοὺς ἄρους καὶ τὰς συνθήκας, ὑπὸ τὰς ὁποίας τὸν ὄνειροπολεῖ σήμερον.

Διότι διὰ τὴν μεγάλην πλειονότητα τῶν νεανίδων ὁ γάμος εἶναι ἐπαγωγός, εἶναι ἐπιθυμητός, εἶναι ἡ πραγματοποιήσις ὀνείρου ποθουμένου ἀπὸ τὸ δέκατον πέμπτον τῆς ἡλικίας ἔτος, ἀλλ' εἶναι ἐπίσης πρᾶγμα μυστηριώδες, ἄγνωστον, διὰ τὸ ὅποιον ὅταν οἱ γονεῖς καὶ οἱ φίλοι ὁμιλοῦν, τὰ κοίτιςα ὀφείλουσι νὰ χυμῶνουν τὰ βλέμματα.

Τοῦτο, ἐννοεῖται, δὲν τὰ ἐμποδίζει νὰ σχηματίζωσι μίαν ἰδικὴν των ἰδέαν, σύμφωνον πάντοτε πρὸς τὰς βλέψεις καὶ τὰ ὄνειρα τῆς ἡλικίας αὐτῆς, σύμφωνον ἀκόμη πρὸς τὰς ἀρ-

χὰς καὶ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν ἑκάστης. Ὄπως ὁ γάμος ἀντιπροσωπεύεται κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ ἑνα νέον ἄνδρα, συγχρότατα ὠραῖον, ὁ ὁποῖος θὰ λατρεύῃ τὴν νέαν κόρην, ἀποράλλακτα ὡς οἱ διάφοροι ἐρωτευμένοι ἥρωες τῶν τελευταίων μυθιστορημάτων, τὰ ὁποῖα κρυφὰ ἢ καὶ φανερὰ ἔχουν ἀναγνώσει. Ὁ γάμος ἀκόμη σημαίνει ἀλλαγὴν οἰκίας καὶ κοινωνικῆς θέσεως, μεταβολὴν πλήρη ἔξωθεν καὶ συνηθειῶν, ἀνεξαρτησίαν ἀπὸ τὴν αἰωνίαν κληρονομίαν τῶν πατέρων καὶ ἀπὸ τὰς καθημερινὰς παρατηρήσεις καὶ ἰσομεριάδας τῶν μητέρων. Ὁ γάμος ἀκόμη ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ ὠραῖα καὶ πολυτελῆ φορέματα, διὰ τὰ ὁποῖα καὶ οἱ πτωχότεροι τῶν γονέων ὑποβάλλονται εἰς μεγάλας θυσίας, καὶ ἀπὸ ὠραῖα κοσμήματα καὶ ἀπὸ ἀσπρόρουχα, εἰς τὰ ὁποῖα τὰ κεντήματα καὶ αἱ νταντέλαι μεγάλον παίζουν μέρος. Ὁ γάμος ἀκόμη δίδει ἐν μέγα προνόμιον εἰς τὴν κόρην, ἀναγνωρίζων εἰς αὐτὴν τὸ κύρος τοῦ νὰ διαικῆ ἑαυτὴν, καὶ τὴν ἐφοδιάζει μετὰ τὸ διαβήτηριον τῆς ἐλευθερίας, μετὰ τὸ ὅποιον νομίζει ἔτι δύναται νὰ κατακτήσῃ τὸν κόσμον ὅλον.

Καὶ ἡ ἡμέρα, ἡ τῶσον ὄνειρομένη τοῦ γάμου ἀνατέλλει καὶ ὁ νέος σύζυγος, ὅλος στοργῆ καὶ λατρεία ἐμφανίζεται, καὶ ἡ νέα φωλεὰ στολίζεται καὶ τὰ ὠραῖα κοσμήματα ἀκτινοβολοῦν μέσα εἰς τὰς βελουδίους πυξίδας καὶ τὰ καλλιτεχνικὰ φορέματα, μετὰ τὰ ἐξ ὀλοσηρικοῦ ἐξαρτήματά των ἀναρτῶνται εἰς τὰς καινουργεῖς καὶ τοῦ τελευταίου συρμοῦ ἱματισθήκας καὶ τὰ ἐξ ἀπαλῆς βατίστης ἐσώρουχα μετὰ τοὺς ἀφρούς τῶν τριχάπτων καὶ τῶν λεπτεπιλέπτων ταινιῶν θωπεύουν ἡδονικὰ τὸ σῶμα τῆς νεαρᾶς νέμης.

Ὡστε τὸ ὄνειρον ἦτο ἀκριβές, πιστόν, ἀληθινόν, καὶ ὡς ἐν ὀνείρῳ ἐξακολουθεῖ νὰ διέρχεται ἡ εὐτυχία τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ γάμου. Ἀλλὰ φεῦ! ὡς ὅλα τὰ ὄνειρα ἐπακολουθεῖ ἀμελικτός ἢ πραγματικότης, οὕτω καὶ τὸ ὄνειρον αὐτοῦ τοῦ γάμου δὲν εἶναι μεγάλης διαρκείας.

Ἡ ζωὴ μετὰ τοὺς αὐστηροὺς καὶ ἀμειλικτοὺς νόμους τῆς παρὰσφύρι καὶ τοὺς νέους συζύγους εἰς τὴν καθημερινὴν πάλην, εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ὑπάρξεως καὶ τῆς συνεχίσεως τοῦ ἔργου τῆς δημιουργίας. Καὶ ὅπως τὰ ὠρῆα φρέματα τῶν πρώτων ἡμερῶν ἀρχίζουσι νὰ φαίνωνται μετὰ κίποιαν χορῆσι ὀλιγώτερον ὠρῆα καὶ νὰ διακρίνεται ὑπὸ τὸ καλλιτεχνικὸν ἐξωτερικὸν ἢ προστυχότης τοῦ ὑφάσματος, ἢ ἔλλαψις ἀντοχῆς καὶ στερεότητος αὐτοῦ, οὕτω καὶ οἱ δύο νεόνυμφοι ἀρχίζουσι νὰ ἀνακαλύπτουσι ἀμοιβαίως ἀτελείας καὶ ἐλαττώματα, τὰ ὅποια ὑποβιάζουσι τὸ θερμόμετρον τῆς ἀγάπης τῶν πρώτων ἡμερῶν καὶ μεταβάλλουσι ἐπικαιρῶς τὰς πρώτας συνθήκας τῆς ζωῆς.

Οὕτω βαθμῆδόν καὶ κατ' ὀλίγον ἀρχίζει ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ ἀνδρός ἀπὸ τὸν οἶκον, ἢ ἀνάκτησις τῶν παλαιῶν συνθηθειῶν, ἢ λέσθη, τὸ κἀφενέον, οἱ φίλοι, αἱ ἀρχαῖαι γνωριμίαι, γνωριμίαι ἀκίνδυνοι καὶ ἐπικίνδυνοι ἀναμίζονται.

Αἱ γυναῖκες τότε, αἱ ὄπισθεν ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ γάμου, μόνον τὴν πρώτην σελίδα εἶχαν μελετήσει, ἀγνοοῦν ἐντελῶς τι νὰ πράξουσι, ὅπως ἀναζωογονήσουσι τὰ ψυχραίνόμενα αἰσθητά. Ἀγνοοῦν ὅτι διὰ νὰ μὴ ἐρημώνηται ἡ φωνὴ καὶ γὰρ μὴ ἐπιζητῆται ἐκτός αὐτῆς ἡ ψυχῶν γαμία, καὶ ἡ τέρψις καὶ ἡ ποικιλία, ὅταν ἡ ἀγάπη δὲν ἀρκεῖ πλέον διὰ νὰ τὴν θερμάνῃ, ἀνάγκη νὰ καταστῇ αὐτὴ ἡ οἰκία κέντρον ψυχῶν γαμίας, ἀνάγκη νὰ κληθῶν ἐκεῖ οἱ ἐκλεκτότεροι καὶ εὐαρεστοίτεροι φίλοι, ἀνάγκη τὸ καλὸν καὶ τὸ ὠραῖον νὰ σκορπίσῃ τὰς ἀκτῖνας τοῦ πάντοῦ καὶ εἰς πᾶσαν γυναικῶν ἀνάγκη ἡ ὑγεία νὰ καταστῇ θαλπωρῶτερη, ἢ ζωὴ εὐχάριστος, ἰκανοποιητικὴ καὶ ποικιλία.

Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπιτεύχῃ τοῦτο ἀπαιτεῖται εἰδικὴ ἀνατροπὴ καὶ μόρφωσις τῆς γυναικὸς ἀπὸ τὰ παιδικὰ τῆς ἐτη ἀπαιτεῖται προπαιδευτικὴ εἰδικὴ διὰ τὸ μέγα αὐτὸ κεφάλαιον τοῦ γάμου, ἀπαιτεῖται αὐταπόρρησις καὶ αὐτοθυμία, ἀπαιτεῖται ἰδίᾳ φύσις δεξιὰ καὶ ἀγάπη πρὸς τὸν οἶκον, καὶ πρὸς πᾶν, τὸ συνδέεται μετὰ τὴν ἐντελῆ διοίκησιν αὐτοῦ.

Καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὸ πλεῖστον ὅλα αὐτὰ τὰ ἀγνοεῖ ἡ γυνὴ καὶ πολὺ ὀλίγον ἡσκήθη καὶ προπαιδευκασθῆ ὡς ἐκ τῆς ἀνατροφῆς τῆς, ἵνα τὰ ἐνοήσῃ, διὰ τούτο καὶ αὐτὴ μετὰ τὰ πρώτα κρούσματα τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ συζύγου, κηρύσσεται ἐξ ἴσου λιποτάκτις καὶ διέρχεται τὸν καιρὸν τῆς ἀνά τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς πλατείας, καὶ εἰς ἀσκόπους ἐπισκέψεις φίλων ἀκινδύνων καὶ ἐπικινδύνων ἀναμίζε, χωρὶς οὐδεμίαν εὐτυχίαν νὰ ἀντλήσῃ ἀπὸ τὴν ζωὴν αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ οὐδεμίαν χαρὰν νὰ παράσκειν διὰ τὸν οἶκόν τῆς.

Αἱ ἐπιπέριδες τῶν μαθητῶν

τῶν ἀγγλικῶν παρθενῶν γωγείων

Βεβαίως ὑπάρχουσι καὶ ἐσπερίδες χορευτικαί, κατὰ τὰς ὁποίας καὶ μουσικαὶ ἐκτελέσεις διοργανώονται καὶ παραστάσεις θεατρικαὶ θιθόνται. Ἀλλ' αἱ τακτικαί, αἱ συνήθεις ἐσπερίδες τῶν μεγάλων Παρθενῶν γωγείων, τῶν ὁποίων τὰ πρώτιστα κατέχει τὸ North London Collegial School ἔχουσι σκοπὸν νὰ ἀσκούσιν τὴν μαθητῶν εἰς μελέτην καὶ ἀντίληψιν θεμάτων ἀναφερομένων εἰς τὴν πολιτικὴν, εἰς τὴν κοινωνιολογίαν, εἰς ζητήματα τέλος σχετιζόμενα μετὰ τὸν βίον τῆς πόλεως καὶ μετὰ ὅποια συνήθως ἀσχολεῖται ἡ δημοσιογραφία καὶ ἡ Βουλὴ.

Καὶ σημειοῦμεν ἐνταῦθα μετὰ τῶν ἀπὸ τῆς προτερίας ἀναγραφόμενων πρὸς συζήτησιν θεμάτων μίαν τοιαύτην ἐσπερίδα τὰ ἀκόλουθα. α'. Ἀπονομὴ συντάξεως πρὸς τὴν γερωνικὴν ἢ ηλικίαν. β'. Τὰ εἰδικὰ μαθήματα εἰς τὰ Παρεπισημιά. γ'. Σιζήτησις ἐπὶ τοῦ κομμοσχεδίου τοῦ περιοριζομένου τὰς ἐργασίμους ὥρας εἰς 8 μόνον καθ' ἑκάστην.

Παρέστην εἰς τὴν ἐσπερίαν τῆς συζητήσεως, καθ' ἣν δεκαεξέτις κόρη, μετὰ κατὰ κόκκινον φόρεμα ἔλαβε τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἀπονομῆς συντάξεων εἰς τοὺς ἀπόρους γέροντας. Καὶ ἀπετέλει τὴν ἀντίθεσιν τὸ νέον καὶ ἀνηθρὸν τῆς πρόσωπον καὶ τὰ ὠρῆα καὶ ζωηρὰ μάτι τῆς, μετὰ τὸ ψυχρὸν γῆρας καὶ τὰς ἐρρυθιδωμένας παρεῖας καὶ τὰ πεινασμένα σώματα, ὧν τὴν κατάστασιν περιέγραψε, ὅτι θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ πιστεῦσῃ εἰς, ὅτι ἡ κόρη ἐκεῖνη, ἡ προωρισμένη διὰ τὴν χαρὰν καὶ τὴν ζωὴν, ἢ μὴ αἰσθανθεῖσα ποτὲ τὸν πόνον τῆς πείνης καὶ τῆς δυστυχίας, θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ὀμιλεῖ ἐκ πεποιθήσεως καὶ νὰ ἐννοῇ τὸ θέμα, τὸ ὁποῖον ἐν τούτοις τόσον τελείως ἐπραγματεύθη.

Ὁ τρόπος μετὰ τὸν ὁποῖον διεξάγονται αἱ συζητήσεις αὐταὶ ἢ ἐπ' αὐτῶν διαίσεις τῶν ἰδεῶν καὶ πεποιθήσεων, μεταβάλλουσι τὴν αἴθουσαν τῶν συναθροίσεων τοῦ σχολείου εἰς ἓν εἶδος κοινοβουλίου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου δὲν λείπουσι οἱ πρακτικοὶ γράφοι, αὐτὴ ἡ ψηφοφορία. Τὸ εἰς τὴν βουλὴν εἰσαχθέν νομοσχέδιον, τοῦ περιορισμοῦ εἰς ὀκτώωρον τῶν ἐργασίμων ὥρων τῶν ἐπὶ ἡμερομισθίᾳ ἐργαζομένων, ἀπασχόλησε πολλὰς κατὰ σειράν ἐσπερίδας τῶν νεαρῶν μαθητῶν, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ μὲν φιλελεύθεραι ἐξήραν μετὰ θαυμαστῆς ῥητορικῆς δεξιότητος τὰ πλεονεκτήματα τοῦ νομοσχεδίου τούτου, ἐνῶ αἱ συντηρητικαὶ ἀπήνησαν εἰς τὰς ἀντιφρονούσας μετὰ μοναρχικῆς εὐστοχίας καὶ ἐπιχειρημάτων ἀνατρεπόντων τὰς ἰδέας τῶν πρώτων.

Ὅταν ὅμως εἰς ἄλλην ἐσπερίαν ἐτέθη ὑπὸ συζήτησιν ἡ πρότασις περὶ καταργήσεως τῆς Βουλῆς τῶν λόρδων, μεγάλη πλειοψηφία ἀπεράνη ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ νομοθετικοῦ τούτου σώματος. Καὶ τοῦτο διότι αἱ νεαὶ Ἀγγλίδες, ἀν καὶ ἀδιακρίτως κοινωνικῶν θέσεων εἶναι φύσει φιλελεύθεραι, προκειμένου περὶ ζητημάτων κοινωνικῶν ἢ οικονομικῶν, ἀποβαίνουσι ὅμως ἀμετάπειστοι, ὅταν προκίεται νὰ θιγῇ καὶ κατ' ἐλάχιστον ἔστω ὁ γερωνικὸς μηχανισμὸς τοῦ Βρετανικοῦ Συντάγματος.

Τοιοῦτοτρόπως συνειθίζουσι νὰ ἀπασχολοῦν τὸ πνεῦμα τῶν καὶ εἰς ἄλλα ζητήματα πλὴν τῶν ἐγκυκλοπαιδικῶν μαθημάτων των, εἶναι ἐνήμεροι διὰ πᾶσαν τὴν πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν κίνησιν τῆς χώρας των, ὡς καὶ διὰ πᾶσαν φιλανθρωπικὴν δρασίαν.

Δὲν τὰς ἀπασχολεῖ δὲ βραδύτερον μόνον τὸ αἰώνιον τῆς τουαλέττας ἢ τῆς ὑπηρεσίας ζήτημα, ἀλλὰ καὶ τοὺς συζύγους των παρακολουθοῦν εἰς τὴν πολιτικὴν δρασίαν των καὶ τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος ἐξυπηρετοῦν εἰς ἴδιον κύκλον καὶ ζοῦν ὡς ἄνθρωποι, ὧν ἡ ὑπαρξίς εἶναι σκοπὸν ἀνώτερον τῶν καθημερινῶν μωριῶν καὶ μεταιοτήτων, εἰς αἷς ἀσχολεῖται ἡ μεγάλη μερὶς τῶν γυναικῶν.

Μαρία Δέγερ

Ἡ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΜΕΝΗ

(Συνέχεια)

Ἡ διάβασις τῆς Γεφύρας ἀρκετὰ κοπιαστικὴ καὶ διὰ τὸν πολὺν συνωστισμόν καὶ διὰ τὴν οὐμίχλην καὶ ὑγρασίαν δὲν εἶχε διαθέσει πολὺ εὐαρέτως τὴν Μαρίαν, ἢ ὁποία εὐθὺς ὡς εὐρέθησαν εἰς τὸ Σταμποῦλ ἐζήτει ἡ ἀμαξάν ἢ τράμ, ἵνα ἀπορύγουσι τὴν ἑνεκά τῆς κακοκαιρίας ἀνιαρὰν μεταβάσιν μέχρι τῆς Ἁγίας Σοφίας. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ τράμ δὲν θὰ τοὺς ἐφέρειν ἀκριβῶς ἕως ἐκεῖ καὶ ἀκότι βροχὴ ἤρχιζεν ἤδη νὰ πύπτῃ, εἰσῆλθον εἰς ἀμαξάν καὶ χωρὶς νὰ χάσουσι καυρὸν διηυθύνθησαν διὰ τῆς μεγάλης ὁδοῦ πρὸς τὸν ναόν.

Ἦτο ἡ πρώτη φορὰ, καθ' ἣν ἡ Μαρία μετέβαινε εἰς τὸ Σταμποῦλ, χωρὶς νὰ σταματήσῃ, οὔτε πρὸ τῆς ὠραίας βρύσης τῆς Σουλτάν Βαλιντέ, ἢ ὁποία ὁμοιάζει ἀληθινὸν καλλιτέχνημα μετὰ τὰ ζωηρὰ ἐκ φαεινῶν πλκῶν χρωμάτων τῆς, οὔτε πρὸ τοῦ ὀμωνύμου πλουσίου ἐπίσης τζαμιῦ, τὸ ὁποῖον δὲν ἐχόρταινε ἀλλοτε νὰ περιεργάζεται καὶ διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν κομψότητα τῆς οἰκοδομῆς, ἀλλὰ καὶ διότι μία τῶν μεγαλοπρεπέστερων γυναικῶν τοῦ Ὄθωμανικοῦ κράτους, ἢ σύζυγος τοῦ Ἀχμέτ Α' τὸ εἶχεν ἰδρύσει.

Ἐἶχε καταληφθῆ καὶ αὐτὴ καὶ ὁ Κώστας ἀπὸ τὴν δυσθυμίαν, ἢ ὁποία καταλαμβάνει εἰς ἡμέραν βροχερῶν ὄλων ὅσον ζοῦν ὑπὸ ὠραῖον οὐρανόν. Ἡ ἀμαξά ἐκυλιέτο ἐπὶ τῶν λασπωμένων δρόμων, πιτσιλιζούσα τοὺς διαβάτας, τοῖ ὁποῖοι δὲν ἐπρόσθιαν νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἀρκετὰ. Ἡ βροχὴ πυκνότερα ἐφ' ὅσον ἐπροχώρουσι, ἐφέρετο ἀπὸ τῆς μικρῆς θύρας με ἀρκετὴν ὀρμὴν καὶ ἔβρεχε τὸ φόρεμα τῆς Μαρίας, ἢ ὁποία δὲν ἤννοε νὰ κλείσῃ τὸ παράθυρον, τόσον ὑπέφερον ἀπὸ τὸν πληκτικὸν καὶ ἀσφυκτικὸν ἐκεῖνον καιρὸν.

Τέλος ἡ ἀμαξά ἐσταμάτησεν. Ὁ Κώστας, ὡς μετὰ πολλὴν εἰλικρινεῖαν καὶ μετὰ τὴν χαρακτηρίζουσαν αὐτὸν ἀφέλειαν εἶχεν ὁμολογήσει εἰς τὴν Μαρίαν, δὲν εἶχε ποτὲ ἐπισκεφθῆ τὴν Ἁγίαν Σοφίαν. Ἀπὸ μακρῶν δὲ μόνον μέχρι τῆς ἡμέρας αὐτῆς εἶχε συνειθίσει νὰ θαυμάζῃ τὸ μέγα αὐτὸ κτίριον, μετὰ τὸς ὠραίους θόλους καὶ μετὰ τὴν χρυσοῦν κολοσσάαν ἡμισέληνον, ἣτις λάμπει πάντοτε ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ κεντρικοῦ μεγάλου τροῦλου τοῦ καὶ διακρίνεται ἀπὸ ὅσον δῆποτε σημεῖον τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν περιχώρων. Ἀλλ' εἰς τὸν Κώσταν εἶχε συμβῆ, μετ' ὄλην τὴν ἀμέλειάν του νὰ ἐπισκεφθῆ τὸν ναόν, ὅστις πρὸ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Ἁγίου Πέτρου θεωρεῖτο ὁ διασημότερος ναὸς τοῦ κόσμου, ὅτι συμβαίνει μετὰ ὄλους, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ μίαν μεγαλοπρεπῆ καὶ ἐξιδανικευμένην παράδοσιν σχηματίζουν ἰδέαν τινὰ σχεδὸν ὑπερφυσικὴν περὶ προσώπων ἢ πραγμάτων, τὰ ὅποια δὲν ἔτυχε νὰ ἴδουσι.

Ἡ ἀπογοήτευσίς του λοιπὸν ὑπῆρξε μεγάλη, ὅταν εὐρέθη πρὸ τοῦ βαρυτάτου ἐκεῖνου κτιρίου, περὶ τὸ ὁποῖον ἠναγκάσθησαν οἱ κατὰ καιροὺς Σουλτάνοι, κατόπιν σεισμῶν, νὰ ὑψώσουσι πρῆτοιχίσματα, ὅπως τὸ ὑποστηρίξουσι, νὰ προσθέσουσι δὲ βραδύτερον καὶ ἄλλας οἰκοδομὰς καὶ ἐξαρτήματα, τὰ ὅποια κατέστρεψαν πᾶσαν τὴν ἐξωτερικὴν αὐτοῦ ἀρχιτεκτονικὴν ἀρμονίαν.

Ἡ Μαρία, ἢ ὁποία εἶχεν ὑποστῆ τὴν αὐτὴν ἀπογοήτευσιν κατὰ τὴν πρώτην ἐπίσκεψίν τῆς, ἔσπευσε νὰ ἐξηγήσῃ τί εἶχε συμβῆ. Δι' ὅλα τὰ μνημεῖα τῆς τέχνης καὶ ἰδίᾳ δι'

ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἡ ἱστορία περιέβαλλε μετὰ τὴν ἀλουργίδα τῆς δόξης καὶ τοῦ παρελθόντος μεγαλείου, ἢ Μαρία ἔτρεφε σεβασμὸν καὶ ἀγάπην ἰδικιτέραν. Ἐθλίβετο δὲ ἡ ψυχὴ τῆς, ὅσκις ἀντελαμβάνετο ὅτι ἡ ἀξία τῶν ὑπετιμῶν, ὅτι ἡ ἀγλή τοῦ μεγάλου ἀκτινωτοῦ τοῦ παρελθόντος, τῶν ἐσκιάζετο μετὰ τὴν ἐντύπωσιν, ἣν ἡ σημερινὴ κατάστασις των ἐπροξένει εἰς τὸν θεοκτῆν Καλλιτέχνην καὶ πατριῶτιν ἐνταυτῷ ἐθεώρει ὀλίγον ἰδικὰ τῆς ὅλα τὰ ὠρῆα καὶ τὰ ἔνδοξα πράγματα, ὅλα τὰ προϊόντα τῶν μεγάλων διακοιῶν καὶ τῶν ἐξῴων πνευμάτων, μετὰ τὰ ὅποια εἶχε κοινὴν τὴν πατρίδα καὶ κοινὰ τὰ ἰδεῶν.

Πληθὺς δεξιῶν Τούρκων, περιεφέρετο ἐκεῖ. Ἄλλοι νέοι μετὰ τὰ λευκὰ σαρίκια των, ἄλλοι μετὰ ἀξιώματα αὐτοῖσφορὰς καὶ οὐλεμάδες μετὰ πρᾶτικα καὶ μετὰ χρωματιστά. Ὁ Κώστας ἠρώτησεν, ὅταν ἐπαρέπετο τὴν ὄραν ἐκεῖνην ἢ εἰσοδος, ἀν καὶ ἡ Μαρία εἶχεν ἤδη προχωρήσει καὶ ἐνήμερος τῶν συνήθων διατυπώσεων τοῦ ἐνεγὲς νὰ προχωρήσῃ καὶ αὐτός, ἀφού μετὰ ὀλίγα τουρκικὰ τῆς εἶχεν ἀνταλλάξει ἤδη λέξεις τινὰς μετὰ δεξιῶν νέων, ὁ ὁποῖος ἐφαίνετο ἔχων εἰδικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὸ τζαμίον γαυχὺ ἢ ἄλλο ῥότῳ κατῆρη μετὰ

Ὁ Κώστας μετὰ ὑπὸς σκυθρωπὸν, κωμωσμένον, ἔστρεφεν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ἐπιθυμῶν τέλος νὰ ἀνακαλύψῃ, ἔστω καὶ ἐν μόνον μέρει, τὸ ὅπεον νὰ ἀνταπακρίνεται πρὸς τὴν μεγάλην ἰδέαν, ἣν εἶχε σχηματίσει περὶ τῆς Ἁγίας Σοφίας. Ἐν κομψότητῳ μαλλον ἢ οἰκοδομῆμα, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐνεῖχε καὶ τὴν ἐλαφρότητα τῶν Ἰαπωνικῶν λεπτοουργημάτων, καὶ τὸν ῥυθμὸν τῶν Ἰνδικῶν πάγωνδων καὶ τὴν διακόσμησιν τῆς καθαρῆς τουρκικῆς ἀρχιτεκτονικῆς, μετὰ πυργίσκους οἱ ὁποῖοι ἐφαίνοντο ὡς ἀπὸ σταλακτίτας καὶ μετὰ κισκιὰς τὰ ὅποια θὰ ἐχηρσίμειαν ὡς φωνεῖται μικροσκοπικῶν κυμφῶν, κατὰ τὴν ὁποῖον ἢ γλυπτικὴ καὶ ἢ κοσμηματογραφία καὶ ἢ χρυσοποιικτικὴ εἰς ἐναρμόνιον συνδυασμόν, εἰς ἐκπλήξεις προοπτικῆς καὶ συζευξίσεως χρωμάτων καὶ σχημάτων ἀπροσδοκῆτους καὶ συμπελέγματα ταινιῶν χρυσοῦν καὶ λιθίνων καὶ ἀλύττων μικροσκοπικῶν, κατὰ τῆς τοῦ ὁποῖου ἐνόμιζε τις ὅτι μετὰ τὸ πρῶτον φύσημα τοῦ ἀνέμου θὰ ἐερμηνίζετο ὡς πύργος ὀνείρου μάλλον ἢ πραγματικότης, ἐφαίνετο ἐκεῖ κατὰ εἰς τὸ ἄλλο μέρος τῆς πλατείας. Ἡ ψυχὴ τοῦ Κώστας ἐλαφρύνθη καὶ τὸ βαρὺ τοῦ θυμοῦ, τοῦ σχεδὸν ἀμόρφου, τοῦ καοῦ, ἐληθημονήθη ἐντελῶς ἀπέναντι τοῦ χαριτωμένου κτιρίου, τὰ ὅποια ἐνήνησεν ὅτι θὰ ἦτο ἡ φημισμένη βρύσις τοῦ Σουλτάν Ἀχμέτ, ἐν ἧσιν ἄλλως τε καὶ ἡ πληθὺς τῶν ἀνυποδῆτων Τούρκων, οἱ ὁποῖοι περιεφέροτο ἐκεῖ, πλυνόμενοι, πίνοντες, συνοδεύοντες τὰ ζῶα των ἐδείκνυν ὅτι ἐκεῖ ἐξηγνίζοντο καὶ ἐκαθαρίζοντο οἱ προσκυνηταί, οἱ εἰσερχόμενοι κατόπιν νὰ προσευχηθοῦν εἰς τὸν ναόν.

Καὶ ἀν δὲν ἔβρεχε καὶ οἱ δρόμοι ὅλοι δὲν εἶχαν μεταβληθῆ εἰς λιμνάζοντα βόρβορον, βεβαίως ὁ Κώστας θὰ ἐπροτίμα νὰ μείνῃ ἐξω μάλλον ἢ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν ναόν, τὸν ὁποῖον τῶρα καὶ ἐσωτερικῶς ἐφαντάζετο ἀκομψόν καὶ ἀκαλλασίθητον καὶ πολὺ κατώτερον τῆς φήμης του.

Ἀλλ' ἡ Μαρία, ἢ ὁποία ἐψυχολόγει τὸν ἄνδρα τῆς καὶ ἀνεγίνωσκεν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ πᾶσαν σκέψιν του, ἐπρῶτως ῥησε πρὸς τὸ μέρος τοῦ καὶ ἀπέφραξε καὶ αὐτὴ πρὸς τὰ Τουρκικὸν ρυθμὸν ἐλαφρὸν οἰκοδομηματικῶν Ὁραίων ἐλεῖπε.

Ὁραϊότατον! Είναι ἴσως ἡ τελειότερα ἐπινοήσις τοῦ Ὁθωμανικοῦ ρυθμοῦ. Ἐλαφρόν, διακνυγές, ὡς νὰ ἔχη κατασκευασθῆ ἀπὸ τὸν ἀφρόν τοῦ μαρμάρου καὶ τοῦ χρυσοῦ καὶ ὄλων τῶν χρωμάτων τῆς τοῖδος. Ὁ ἀντιπροσέχει νὰ κλεισθῆ μέσα εἰς ὑαλίνην θήκην, ὑπὸ πόδον μὴ θραυσθῆ, ἢ μήπως ὁ πολὺ ὀρμητικὸς ἀνεμὸς τὸ παρασύρῃ, ἢ ἢ βροχὴ τὸ λυῶσῃ.

Κάτι τι ἐλαφρόν καὶ γαριτωμένον. Κάτι τι τὸ ὅποιον ὀμιλεῖ εἰς τὰς αἰσθήσεις, τὸ ὅποιον μαγεύει τοὺς ὀφθαλμούς, τὸ ὅποιον μεθύει, ναρκώνει, ἀπαπλανᾷ τὴν ἀντίληψιν. Ναι, εἶμαι βεβαίως, ὅτι θὰ σοῦ ἤρξατο ἢ ἰδέεσθαι νὰ τὸ ἐναγκαλισθῆς, ὁ πόθος νὰ τὸ ἀισθανθῆς ἀναλυόμενον ὑπὸ τὸ θερμὸν φίλημα σου. Δίδει ἰδέεσθαι τῶν ἐπαγγελιομένων ἀμοιβῶν τῶν πιστῶν, καὶ ἐὰν τὰ ὀρθρὰ πλῆθουν μετὰ εἰς τὸ πύργου κρυσταλλίνου καὶ ροδοστεφανωμένου βεβαίως ἤμποροῦσαν νὰ μετεμψυχοῦνται εἰς ὠραίας, πολυχρωμοὺς ψυχὰς, αἱ ὁποῖαι νὰ πετοῦν τριγυρῶν εἰς αὐτὸ τὸ ἀέρινον παλατάκι καὶ νὰ ξεκουράζωνται μέσα εἰς τὰ χρυσοῦν καὶ μικροσκοπικὰ αὐτὰ φαντάσματα.

Ὁ Κώστας ἤκουε με ἐκτασιν τὴν μουσικὴν τῶν ὠραίων αὐτῶν λέξεων καὶ τῶν ἐκτρόπων ἰδεῶν. Ἄν καὶ δὲν εἶχε σαφῶς σκεφθῆ αὐτὰ τὰ πράγματα, ἠθάρτετο ὅμως ὅτι μέσα εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ ὡς νὰ ἀνηγεῖτο εἰς ἐπιπλοὺς καὶ τοῦ ἀπεκάλυπτεν ὄλας αὐτὰς τὰς εἰκόνας, αἱ ὁποῖαι εἶχαν μηχανικῶς ἀποτυπωθῆ εἰς τὸν ἐγκέφαλόν του.

Ἄλλ' ὅ,τι θὰ ἴδῃς μέσα ἐκεῖ, προσέθηκεν ἡ Μαρία — καὶ ἔδειξε τὴν γὰρ τῆς Ἁγίας Σοφίας — θὰ σοῦ μιλήσῃ εἰς τὴν ψυχὴν καὶ θὰ σοῦ ἀποκαλύψῃ τὴν μεγάλην ἰδέαν τῆς αἰθρίας. Τὴν ἰδέαν, ἡ ὁποία ἐπέταξεν ἔδω ἀπὸ τὸν καλλιμαρμαρον Παρθενῶνα καὶ ἡ ὁποία ἐνεθροίσθη ἐπὶ αἰῶνας ὄλους ὑπὸ τὸν μαγνῆσειον τοῦ ὁλοῦν, εἰς τὸν ὅποιον καὶ σήμερον ἀκόρη μετὰ μεγάλα χρυσοῦ γράμματα σημειώνεται τὸ ἐμβλημα τῆς.

Καὶ ἐνῶ ἡ Μαρία ὀμιλεῖ ἐπιχολούθου καὶ οἱ δύο τῶν τῶν Δερβίσην, ὁ ὁποῖος ἐφαίνετο ὅτι προὔτιθετο νὰ τοὺς εἰσαγάγῃ, καὶ ὁ ὁποῖος ἔδεικνε τοὺς μιναρέδες, τοὺς τέσσαρας αὐτοὺς ἐνεκέρους πύργους, τὸ μόνον ἐξωτερικὸν στολισμα, τὸ ὅποιον προσέδιδε κάποιαν χάριν καὶ κάποιαν κομψότητα εἰς τὸ μεσαιωνικὸν οἰκοδόμημα.

Εἰσῆλθον διὰ μεγάλης θύρας βροντῆται καὶ ἀπὸ ὀρειδωμένον ἐντελῶς χαλκόν, καὶ ἀμεσῶς ἐκεῖ ὑπεχρεώθησαν νὰ ὑποδηθῶν καὶ οἱ δύο μεγάλα καὶ παλαιὰ πέδιλα, μετὰ ὁποῖα καὶ μόνον δύνανται τίς νὰ βραδίθῃ ἐντὸς τοῦ τζαμιῶ, χωρὶς νὰ τὸ μολύνῃ. Ἐυθεθῆσαν πρό μεγάλου ἀπερνύτου προδόμε, τοῦ ἐσωνάρηκος τοῦ ἀρχαίου ναοῦ, γυμνοῦ σήμερον καθ' ὀλόκληρον μόνον τῆς ποὺ καὶ ποὺ διατηρούμενα ἐπὶ τῶν μαρμαρῶν τῶν γωνιακῶν.

Ὁ Κώστας ἠσθάνθη ἐν εἰγος νὰ διατρέχῃ ὄλον τοῦ τὸ σῶμα καὶ ὅταν ὁ ὀδηγὸς τοῦ ἐξήγησε χρηματικὸν τί πῶσαν, ἵνα τοῦ δώσῃ τὴν ἀδειαν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν κυρίως ναόν, ἐσκέφθη διὰ μίαν στιγμὴν ὅτι θὰ ἦτο ἴσως προτιμότερον νὰ ἀφήτῃ ἐκεῖ καὶ τὰ ἱερὰ ὑποδήματα καὶ τὸν ἱερωμένον ὀδηγὸν καὶ νὰ ὑπάγῃ νὰ ἀναπνεύσῃ ἐλεύθερον ἀέρα ἐξω εἰς τὴν γελαστὴν ἐκείνην βρῦσιν, τῆς ὁποίας τὸ δροσερὸν μουρουρισμα παρὰ τὰ μεγάλα ἐκεῖ τῆς πλατείας δένδρα τοῦ ἐφαίνετο ὡς νὰ ἤκουσιν ἀκόμη.

ΑΓΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΚΥΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν, ὡς εἴχομεν προαναγγεῖλει ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τῆς Ἐπαγγελματικῆς καὶ Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς, ἧς αἱ πρῶδοι ἰκανοποίησαν καὶ τὸ τόσα προσδοκοῦν παρ' αὐτῆς κοινὸν καὶ τὰς κυρίας, αἵτινες μετὰ τῆς τοῦ ζήλου καὶ αὐταπαρνήσεως ἐργάσθησαν διὰ τὴν πρῶδον αὐτῆς.

Τὴν ἐπὶ τῶν ἐξετάσεων τούτων ἰδικὴν μας κρίσιν θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον. Σήμερον ἀρκούμεθα νὰ ἐκφράσωμεν δημοσίᾳ τὴν θερμὴν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν Α. Β. Ὑψηλότητα τὴν ἡγεμονίδα Σοφίαν, ἧς ἐξ ὑπερτάτου ἐνδιεφερόντος καὶ ἀγάπης πρὸς τὰ τέκνα τοῦ λαοῦ παρέστη εἰς τὰς ἐξετάσεις καὶ παρηκολούθησε μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος πάντα τὰ μαθήματα.

Ἡ Α. Μεγαλειότης ἠμποδίσθη δυστυχῶς νὰ παρευρεθῆ εἰς τὰς ἐξετάσεις ταύτας ἐνεκα τῆς υγείας τῆς Α. Β. Ὑ τοῦ πρίγκηπος Χριστοφοῦ.

Ἡ Α. Β. Ὑ ἡ ἡγεμονίδα Σοφία ἐγνώριζε τὸ ἔργον ἀπὸ τὴν στιγμὴν τῆς ἰδρύσεώς του, παύσατο εἰς τὰ ἐγκλίνα αὐτοῦ μετ' ἴσου ὡς καὶ σήμερον ἐνδιαφερόντος καὶ διὰ τοῦτο ἠδυνήθη νὰ ἐκτιμῆσθαι ἀναλόγως τὰς πρῶδους αὐτῆς, ἐν συγκρίσει ἄλλως τε καὶ πρὸς παρόμοια σχολεῖα λειτουργοῦντα ἐν Βερολίῳ. Ἐπίσης θεομὴν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐκφράζει εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας καὶ διότι παρέστη εἰς τὰς ἐξετάσεις τῆς σχολῆς καὶ διὰ τὴν ὑποστήριξιν, ἣν παρέχει εἰς αὐτὴν, ἀναγνωρίζων τὴν χρησιμότητά της.

Πῶς ἐκρίνε τὸ κοινὸν τὸ ἔργον τῆς σχολῆς καταφαίνεται ἐκ τῶν κρίσεων τοῦ τύπου, ἃς ἀναδημοσιεύομεν ἐνταῦθα.

Ἡ « Ἀκρόπολις »

Χθὲς ἐξετάσθησαν διὰ νὰ λάβουν πτυχίον διδασκαλίας τρεῖς μαθητρίαι τῆς Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς, τῆς Ἐνωσεως τῶν Ἑλληνίδων, ἡ ὁποία ἰδρύθη τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς κ. Καλλιτροῦ Παρόν. Τῇ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων ὑπῆρξαν ποιοῦντα, ὥστε νὰ ἐνθουσιάζουν πάσας τὰς παρευρεθείσας διακεκριμένας κυρίας καὶ δεσποινίδας. Ἡ ἐν γένει δὲ ὀργανωσις τῆς Σχολῆς καὶ ἡ ἐπίδοσις τῶν μαθητρίων εἰς τὰ διάφορα διδασκόμενα μαθήματα ἀπέσπασε τὰς εὐνοεστικὰς καὶ τῆς Α. Β. Ὑ τῆς Πριγκηπίσσης Σοφίας, ἡ ὁποία ἐπισκέφθη τὴν Σχολὴν, καθὼς καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργοῦ. Καὶ πολὺ δίκαιος διότι ἡ ἐφορὰ τῶν Κυριῶν εἶνε εἰς συντελεστῆς τῆς κοινωνικῆς πρῶδου τοῦ τόπου μας, ὁ ὁποῖος πρέπει ν' ἀποσπῆσθαι ὄλον τὴν εὐγνωμοσύνην.

Αἱ ἐξετάσθησαν μαθητρίαι, αἱ ὁποῖαι ἠξιώθησαν πτυχίου διδασκαλίας, εἶνε αἱ δεσποινίδες Μαρίνα Ὀλυμπίου, Αἰκ. Πρωτοπαπῆ καὶ Αἰκ. Κρητικῆ.

Τὸ « Ἄστυ »

Χθὲς ἔλαβον χώραν αἱ ἐξετάσεις τοῦ οἰκοκυρικοῦ καὶ ἐπαγγελματικοῦ σχολείου τοῦ τμήματος τοῦ τῆς « Ἐνωσεως τῶν Ἑλληνίδων ». Ὁλόκληρος κόσμος κορασιῶν εὐρίσκει ἐκεῖ μέσα τὸν πῶρον καὶ τὴν εἰς ἕλληνα ἐπαγγελματῆ, εἰς ἕλληνα χειροτεχνίαν. Ἡ ραπτική, ἡ κατασκευὴ τεχνιῶν ἀνθέων, ἡ μαγειρικὴ, ἡ σιδηρωτικὴ, ἡ ἀγγειοπλαστικὴ, ἡ ἰγνογράφια, ἡ ἀποσπῆσθαι τὸσα καὶ τόσα πραγματὰ διδάσκονται ἐκεῖ μέσα μετ' ἐπιτυχίαν, τῆς ὁποίας τὰ χθεσινὰ δείγματα ἀληθῶς ἐξέπληξαν. Τὸ τμήμα τῆς κατασκευῆς τεχνιῶν ἀνθέων, παραδείγματός χάριν, ὑποθέτομεν ὅτι δύναται νὰ συναγωνισθῆ μετ' εὐρωπαϊκὸν τοιοῦτο καὶ πολλὰ κοράσια ἐξερχόμενα τοῦ σχολείου θὰ δύνανται διὰ τοῦ λεπτοῦ καὶ ἀρίστου καλλιτεχνικοῦ αὐτοῦ ἐπαγγέλματος νὰ κερδίσουν τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Αἱ χθεσινὰ ἐξετάσεις, αἱ ὁποῖαι ἔδειξαν τοὺς ἀπύτους καὶ θαυματουργοὺς κόπους τῆς ἰδρυτέας κυρίας Παρρέν, ἦσαν ὑπὸ τὴν ἐσφῆν αὐτῆν ἐν ἀκόμῃ δείγμα τῶν μεγάλων ἀποτελεσμάτων, τὰ ὁποῖα ἀθροῦσας καὶ ἀσφαλῶς ἐπιτελεῖ ἡ « Ἐνωσις τῶν Ἑλληνίδων ».

Ἡ Ἐσπερινὴ Ἀκρόπολις

Ἄν καὶ ἐργάζονται ἀπὸ χρόνου ἀνεπὶ ὑπὲρ κοινωφελεστάτου σκοποῦ, αἱ εὐγενεῖς Κυρίαί τῆς πόλεως καὶ ἐν τοσούτῳ ὀφείδεν ἡγεῖναι θύρῳν, ἀλλ' ἐπέτελεσαν μετ' θερμότητος ζῆλον ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐθεώρησαν ὡς καθήκον των πρὸς βελτίωσιν τῆς τύχης τῶν ἁμορῶν των.

Ἡ τιμὴ τῆς πρωτοβουλίας ἀνήκει εἰς τὴν κ. Καλ. Παρρέν, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἄλλαι κυρίαί τῆς « Ἐνωσεως τῶν Ἑλληνίδων » ἐργάσθησαν τοσούτου ἡθῶς, ὥστε κατὰ κράτος νὰ παρουσιασθῶν σήμερον τὸ ἔργον των ἀξίως ὑποστηρίξουσιν.

Ἡ Ἐπαγγελματικὴ σχολὴ τῶν γυναικῶν, εἰς τὴν ὁποῖαν διδάσκονται αἱ σπουδαστρίαι μαθητρίαι ραπτικὴν, μαγειρικὴν, σιδέρωμα, ἀνοσοῖαν, ἀγγειοπλαστικὴν, ἰγνογράφια, διπλογραφίαν καὶ διὰ τῶν ἐξετάσεων τῆς, αἱ ὁποῖαι ἰσχυρῶς ἀπέδειξαν ὅτι εἶνε ἀξία τῆς θερμότητος ὑποστηρίξεως, διότι ἀποδέλεται ὑπὲρ σκοποῦ ἡθικοῦ καὶ ὠφελίμου καὶ ἀγίου.

Ἡ Α. Β. Ὑ ἡ Πριγκηπίσσα Σοφία ἐπισκέφθη τὴν Σχολὴν καὶ ἰδιαιτέρως πάντα τὰ τμήματα αὐτῆς καὶ ἐξέφρασε τὸν ἐνθουσιασμόν της δι' ὅσα ἀνεπλήρωτα. Αἱ ἐξετασθείσαι μαθητρίαι Μαρίνα Ὀλυμπίου, Αἰκ. Πρωτοπαπῆ καὶ Αἰκ. Κρητικῆ ἀπέδειξαν τέλει εἰς τὴν κοπτικὴν καὶ ραπτικὴν ὑπάρχον δὲ ἄλλαι κορασιῶδες θαυμασιῶς ἐπίδιδουσαι εἰς τὰ διάφορα διδασκόμενα μαθήματα, αἱ ὁποῖαι συμπληροῦν ἤδη τὰς γνώσεις των, διδασκόμεναι ὑπὸ τῶν εὐγενῶν Κυριῶν.

Εἰς τὴν σχολὴν ταύτην φοιτῶσιν ἤδη 105 μαθητρίαι ἐκ τῶν ὁποίων αἱ 45 πληρῶνουν διδασκτρῶν, αἱ δὲ ἄλλαι διδάσκονται ὁμοίαν, εἶνε δὲ πολλαὶ ἐξ αὐτῶν ἐκ τῆς ὑποδοῦλου Ἑλλάδος, αἱ ὁποῖαι ἤλθον ἐνταῦθα διὰ νὰ διδάσκησιν καὶ ἑπειτα διδάσκων καὶ αὐταὶ εἰς τὰς ἰδιαιτέρας τῶν πατρίδας. Ὅστω ὑπάρχον μαθητρίαι ἰκανοτάται ἐκ Κομνηνῶν, Σμύρνης καὶ Κύπρου. Ἐκτὸς ὅμως τούτων καὶ ἐκ πολλῶν ἐπαρειακῶν πλεον ἐξήτησαν κυρίαί διακεκριμένα πληροφώρας, ὅπως ἰδρύσων καὶ εἰς ταύτας παρομοίαι Σχολαί.

Ἐν τοσούτῳ πρέπει νὰ ὑποστηρίξῃ ἡ ἐνταῦθα Ἐπαγγελματικὴ Σχολὴ τῆς « Ἐνωσεως τῶν Ἑλληνίδων » διότι οἱ καρποὶ αὐτῆς εὐγενῶν ἀκόμη εἰσῆτοι εἰς τὴν κοινωνίαν, πρόκειται ὅμως μίαν ἡμέραν νὰ ἐπισπάσων τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν ἀθανάτων ὑπάρσεων, τῶν γονέων, τῶν οἰκογενεῶν διὰ τὴν εὐτυχίαν, τὴν ὁποῖαν ἡ τῆς χαρίσθην.

Ἡ « Ἐστία »

Ἡ δρᾶσις τῆς « Ἐνωσεως τῶν Ἑλληνίδων » ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ ὠραίου τούτου σωματείου δὲν προσκάλεσεν ἢ συγχαρητήρια καὶ ἀνευστημίας.

Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι κατ' οὐδὲν ὑπεροπεία τὰ ἐν εἰρήνῃ ἔργα ἀπὸ ἐκεῖνα τοῦ πολέμου μας, τοῦ ἀποκαλυφθέντος τῆν Ἑλληνίδα ὡς κατέχουσιν σήμερον ὑψηλότεραν τοῦ ἀνδρὸς θέσιν ἀπὸ τῶν ἔργων τῆς ἐξεταζομένην. Αἱ ἐπαγγελματικαὶ σχολαὶ σήμερον τοῦ ὁμωνύμου τμήματος τῆς εἶνε ἀπὸ τὰ εὐγενέστερα ἔργα, ἀπὸ τὰ θετικώτερα, τὰ σπουδαιότερα, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν σύλλογον ἐπέδθη.

Ἐλπίζομεν ὅτι πλέον δὲν θὰ ἀντικρούσῃ ἡ « Ἐνωσις » τὴν ἀπάθειαν τῆς κοινωνίας καὶ ὅτι θὰ ἐνθαρρυνθῆ ἀπὸ τὴν ἐπίσημον καὶ ἀπὸ τὴν ἀνεπίσημον Ἑλλάδα, ὅταν πρόκειται διὰ τῶν σχολῶν τῆς τῆς μὲν ὑλικῶς ἀνεξαρτήτους νὰ μορφώσῃ εἰς τελείας νοικοκυράς, εἰς δὲ τὰς κόρας τοῦ λαοῦ νὰ δώσῃ ἐντιμὸν καὶ εὐγενὲς ἐπαγγέλμα.

Ἄλλου βλέπετε περὶ τῶν τμημάτων, περὶ τῶν μαθητρίων, τοῦ σκοποῦ τῶν σχολῶν. Ἄπ' ἐδῶ ὀφείλομεν νὰ συγχαρῶμεν τὴν Ἐνωσιν καὶ τὰ πολλὰ ἀνδρῶν καὶ σωματεῖα μιμηθῶσι τὴν καὶ τίτλω καὶ πράγματι ὠραίαν « Ἐνωσιν τῶν Ἑλληνίδων ».

Ἡ « Ἐστία » εἰς ἄλλην στήλην

Ὅτι ὑπῆρχεν εἰς Ἀθήνας Ἐπαγγελματικὴ καὶ Οἰκοκυρικὴ σχολὴ θηλέων ἦτο γνωστὸν. Ὅτι ὅμως εἰς τῶν ὀλίγων σχετικῶς ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς διδαστῆ ἠδύνατο νὰ ἐπιτελεθῇ τοιαῦτα θαύματα, τοῦτο δὲν ἐφραζόταν οὔτε οἱ μᾶλλον αἰσθοῦσθαι.

Αἱ γυναικαὶ παρθεῖς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις μαθητρίων τιναν τὸ ἀπέδειξαν, ὡς καὶ ἡ ἐκτεθεισα καθ' ὄλου τοὺς κλάδους ἐργασίας τῆς σχολῆς ἀπὸ τῆς μαγειρικῆς καὶ κοπτικῆς καὶ ραπτικῆς φορεμάτων καὶ τοῦ σιδηρωματος μέχρι τῶν καλλιτεχνικωτέρων κλάδων, ὁποῖοι εἶνε οἱ τῆς ἀνοσοῖας, τῆς ἀγγειοπλαστικῆς, τῆς ζωγραφικῆς.

Ἡ κ. Καλλιτροῦ Παρρέν, ἡ ἰδρυτρια τῆς ἐν λόγῳ σχολῆς, Πρέεδρος τοῦ

ἐπαγγελματικοῦ καὶ Οἰκοκυρικοῦ τμήματος τῆς « Ἐνωσεως τῶν Ἑλληνίδων », ἐξέθηκε διὰ συντόμου καὶ εὐφραδῶς προσφωνήσεως τῆς τῶν σκοπῶν τῆς ἰδρύσεως τῆς Σχολῆς καὶ τὸ μέγα κενὸν τὸ ὅποιον πληροῖ.

Διότι ἐνῶ ἀπ' ἐνὸς ἀνοίγει στάδιον ἐργασίας διὰ τὴν κόρην τὴν ἔχουσιν ἀνάγκην νὰ ἐργασθῆ, ἀπ' ἑτέρου μορφαίνει πᾶσαν κόρην προωρισμένην νὰ ἰδρῶσθαι ἴδιον οἶκον εἰς τὰ ἔργα τῆς καλῆς οἰκοδομητικῆς. Κόρη γνωρίζουσα πάσας τὰς οἰκιακὰς τέχνας τελείως, ἐξοικονομεῖ κατὰ μὴνὰ μέγα πῶσον, τὸ ὅποιον θὰ διέθετον εἰς ραπτρίας καὶ πλοιοποιίας καὶ μαγειρίστας καὶ σιδηρωτρίας.

Ἄλλ' ὅ,τι ἴδω; καὶ κατ' ἐξοχὴν πρέπει νὰ ἐξαρθῆ εἶνε ἡ μόρφωσις καλῆς τεχνίτιδος καὶ καλῆς βιομηχανοῦ, ἡ μόρφωσις ἡ πλήρης, ἡ ἀρίτια, τὴν ὁποῖαν παρακολουθεῖ καὶ ἡ τῆς ψυχῆς καὶ τῶν ἡθῶν διάπλασις διὰ τῆς διδασκαλίας μαθημάτων, ὧν πρωτοστατεῖ τὸ κήρυγμα τοῦ θεοῦ λόγου ὑπὸ διαπρεποῦς ἱεροφάνους τοῦ ἀρχιμανδρίτου Δουληγέρη.

Τὰ φορέματα, αὐτὰ εἶγον ἐργασθῆ αἱ μαθητρίαι δὲν ἦσαν μόνον τελείως καὶ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ραπτικῆς κατεσκευασμένα, ἀλλὰ καὶ καλλιτεχνικώτατα, δυνάμενα νὰ συγχαρῶνται πρὸς τὰ τῶν καλλιτέρων Παρισίων ραπτρίων.

Ὁ τρόπος δὲ καθ' ὃν ἐξετάσθησαν αἱ μαθητρίαι δεσποινίδες Αἰκ. Πρωτοπαπῆ, Αἰκ. Κρητικῆ καὶ Μαρίνα Ὀλυμπίου καὶ καθ' ὃν ἐνώπιόν των κεκλιμένων ἐξετάσθησαν τὴν ἐπιβληθεῖσαν ἐργασίαν ἐπιστολαίτι ὅτι εἶνε κατὰ γοῖ τῆς τέχνης, ὅχι μηχανικῶς, ἀλλὰ καὶ θεωρητικῶς. Ἡ ἀπόφασις νὰ ἀνθῶν καὶ τῶν πλῶν ἦτο ἐν καλλιτεχνικῶν κέντρων ἐράμιλλον βεβαίως τῶν καλλιτέρων ευρωπαϊκῶν τοιούτων. Ἡ λευκὴ βρατίσια καὶ τὸ μεταξωτὸν καὶ τὸ βελούδον ἐκόπτοντο, ἐχρῶμα ἴσον τὸ κατὰ γοῖ εἰς χεῖρας τῶν ναρῶν ἐκεῖ καλλιτεχνικῶν φερόμενον μετεβάλλετο εἰς ἀνθος ὀλοζώντανον καὶ θροσφόν, ἐκ τοῦ ὁποῖου κατηρτίετο ἐντὸς στιγμῶν μολίς εἰς τὸ τμήμα τῆς πλοιοποιίας πῖλος τελείως ἀνοίξων.

Ἡ κ. Ἀθηνᾶ Μοντούρη, ἀδελφὴ τῆς κ. Παρρέν, ἧτις εἰς ἑρασιτέχνις καὶ ἡ δὲ τῶν μαθητρίων ἀνέλαβε καὶ διδάσκει διαρεῶν ἐπὶ διεσίαν ἤδη τὸ μάθημα τῶν ἀνθέων, ἀνεδείχθη καλλιτέχνις πρώτης δυνάμεως. Τὸ τμήμα τῶν πλῶν παρουσιάσεν ὠραία ἔργα χάρις εἰς τὴν νέαν διδασκαλίαν τῆς πλοιοποιίας κ. Λαρόν. Τὸ τμήμα τῆς ζωγραφικῆς μετ' ὅν κ. Λαρόν διδασκῶν, τῆς πλαστικῆς μετ' ἣν δεσποινίδα Σωφροῦ, τῆς διπλογραφίας μετ' ὅν κ. Ἀραβαντινὸν κατεδείξαν ὅτι ἡ ἐν τῇ σχολῇ γυομένη ἐργασία ὑπερβαίνει πᾶσαν προσδοκίαν καὶ ὅτι μαθητρίαι οἰκοκυραὶ καὶ τεχνίτιδες ἀθροῦσας καὶ ἀπαρῶς καταρτίζονται ἐκεῖ.

Ἡ Α. Β. Ὑ ἡ πριγκηπίσσα Σοφία, ἡ ὁποία παρηκολούθησε τὰς ἐξετάσεις μετὰ μεγίστου ἐνδιαφέροντος ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους καὶ ἐπισκέφθη πάσας τὰς τάξεις, καὶ παρέμεινε ἰδιαιτέρως καὶ εἰς τὸ ἱερὸν μάθημα καὶ εἰς τὸ μάθημα τῆς μαγειρικῆς καὶ τοῦ σιδηρωματος, καὶ ἐξήτασε τὸν τρόπον τῆς διδασκαλίας τῆς θεωρητικῆς ραπτικῆς ὡς καὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῆς, ἐξέφρασε τὴν ὑψηλὴν ἐθαυροῦσάν τῆς εἰς τὴν κ. Παρρέν διὰ τὸ ἐπιτελεσθῆν ἔργον καὶ δι' ὃν τρόπον ἐπιτελεῖται.

Ἐπίσης ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Βύταξιας παρηκολούθησε τὸ ἔργον μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος καὶ ἀπεφάσισε νὰ περιβάλῃ αὐτὸ διὰ τοῦ κύρους τῆς Κυβερνήσεως, τῶν πολυτίμου χρησιμότητος ἀποδεικνύεται τοῦτο.

Ἄντις οἱ παρευρεθείσες ἐξέφρασαν ἀληθῆ θαυμασθῆν πρὸς τὰς κυρίας τῆς σχολῆς, μεταξὺ τῶν ὁποίων πολῦτιμον ἰδιῶς εἶπεν ἡ κ. Παρρέν, παρέσχον τὴν συνδρομήν των αἱ κ.κ. Εὐαθρία Ἐμπεδοκλή, Πολυζῆνη Τσιτσιλῆ καὶ Βιρήνη Νικολαΐδου. Πολλὰ συγχαρητήρια ἐδέχθη καὶ ἡ διδασκαλὸς τῆς ραπτικῆς κ. Μαρίνα Μπέστη.

Τὸ παράδοξον δ' εἶνε ὅτι ἡ συλλαβὴσα πρὸς διδασκαλίαν ὄλην, ὡς εἶπε, τὴν ἰδέαν τῆς ἰδρύσεως τοιαύτης σχολῆς καὶ ἰδρύσασα αὐτὴν καὶ διοργανώσασα πάντα τὰ κατ' αὐτὴν εἶνε κυρία, ἡ ὁποία κατακαίσκει τὴν ζωὴν τῆς γράφουσα. Καὶ γράφουσα τῶσον, ὥστε ὀλοκληρῶν γυναικῶν βιβλιοθήκην νὰ ἀποτελοῦν οἱ τόμοι τῆς ἐφημερίδος τῆς καὶ τὰ λοιπὰ ἔργα τῆς. Ἰσως διὰ νὰ ἀπαδειχθῇ καὶ πάλιν ὅτι ἡ ἀληθῶς ἀνεπτυγμένη γυνὴ ἐνοεῖ πού ἐγκρατεῖ νὰ εὐτυχία τοῦ φύλου τῆς καὶ αὐτὴν ἐπιδιώκει. Καὶ διὰ νὰ ἀποδειχθῇ ἀκόμη ὅτι γυνὴ τῶν γραμμάτων δύναται νὰ εἶνε ἀρίστη οἰκοκυρά καὶ ἀρίστη διοργανώτρια κοινωφελῶν ἐργων.

Τὸ « Σκρίπ »

Εἰς τὰ χρονικὰ τῶν γάμων εἶνε γνωστὸν ὅτι ἐξ αἰτίας ἐνόαι κεφῆ, ὁ ὁποῖος δὲν ἔτυγε νὰ ψηθῆ ἄπως ἔσπετο, προεκλήθησαν διαζύγια καὶ κατέρρευσαν πύργοι ὀλοκληροῦ οἰκιακῆς εὐδαιμονίας. Ἡ κυρία αἰτία δὲν ἦσαν βεβαίως οἱ κεφῆδες, ἐχορηγίμεσαν ὅμως καὶ μέσον ἐκρήξεως τῆς ἀπειλούμενης συζυγικῆς γκρίνιας, ἡ ὁποία ἴσως θὰ ἀπεσοθεῖ, ἐὰν ἡ σύζυγος εἶχε φοιτήσῃ εἰς τὴν οἰκοκυρικὴν σχολὴν καὶ ἐμάθωνε πῶς μαγειρεύονται τὰ οἰκιακὰ φαγητὰ συμφώνως πρὸς τοὺς οἰκονομικοὺς, ὑγιεινοὺς καὶ στομαχολογικοὺς ὄρους. Μοῦ φαίνεται

ως πρώτης τάξεως αλήθεια ότι τον ελληνικόν οίκον, τον οποίον ο έκφυλισμός ήρριψε να ταράσσει διά συνεχών δονήσεων, ανέλαβε να τον στερεώσει διά σιδηρών δοκών η Οικοκυρική Σχολή της Ενώσεως των Ελληνίδων.

Ότι διδάσκεται εις το ιδιόρυθμον τουτο ίδρυμα, το οποίον ουτε ή σοφία των κυβερνήσεων, ουτε ή σακκούλα των πλουσίων κατέσκευασεν, αλλά το εδωκυόργησε μόνον ο πρακτικός νους της κυρίας Παρρέν, έχει σχέση και με την οικονομίαν του οίκου, και με την ήθικην του οίκου και με την εύτυχίαν του οίκου, σχέση με την κοινωνίαν, σχέση με τον λαόν. Και πρέπει να ομολογήσεται ότι παντίερα επαναστάσεως ύψώθη κατά της κοινωνικής ρουτίνας, όταν ήκούσατε ότι ή κόρη του λαού και της μεγαλομυαίας τάξεως εισεργομένη εις την Οικοκυρικήν σχολήν μαθήνει την αληθή εκείνην μαγειρικήν, ή οποία τσών απέχει της βαρυστομάχου ανατολικής; μαθήνει να ράπτη δλόκληρον γυναικίον κοστούμι, μαθήνει άνθροσυχνίαν λεπτοπλεπτον, άγγειοπλαστικήν, σιδηρωτικήν, άκμή και διπλογραφίαν, άκμή και την γαλλικήν γλώσσαν. Βλέπετε ότι καθηρητισθη δλόκληρον δίκτυον οικοκυρικών και επαγγελματικων τεχνών, ή δε κόση, ή οποία εξεργεται εις την κοινωνίαν με δίπλωμα τριούτου σχολείου, άνήκει εις μίαν κοινωνικήν γραμμήν ή οποία πρώτην φοράν χαράσσεται εν Ελλάδι. Πραχώς εις τας αποφαιτηρίους, έστετσεις της Οικοκυρικής σχολής μου έδθη άφορμή να θαυμάσω την συντελεσθεισαν εντός δύο ετών, έργασίαν. Εις το τμήμα της ραπτικής, εις το οποίον έδιδασαν επιδειξώταται ραπτοδιδασκάλισσαι, αι κυρίες Μπέτση και Δενδρινού, είδα περίκομψα κοστούμια εξελθόντα από χείρας μαθητριών.

Εις το τμήμα της άνθοτεχνίας, όπου έδιδάξεν ή κυρία Αρών, είδα τας μαθητέρας να καταργάζωνται ταχύτατα απάπλουτον άνοιξιν άνθων, από την όποιαν μόνον ή ευωδία έλπειται. Εις το τμήμα της σιδηρωτικής, όπου επιβλέπει κυρία ποιητού, ή κυρία Κωστή Παλαμά, είδα σιδηρομα ασπρορόυγων τέλειον και ωκτεира τά κολλάρα και τά επιστήθια πολλών Αθηναίων, τά οποία κατέφανον μερικαι σιδερωτέρας της πόλεως.

Ομολογώ ότι ουδέποτε ήλιπζον να ιδω και τμήμα ζωγραφικής

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

ΚΟΜΜΕΝΑ ΧΟΡΤΑ

Το τέλος του Ιουνίου, μου έλεγε ο φίλος μου Ιάκωβος το οποίον έρχεται μαζί με την άνθητην του τριανταφύλλου των άγρών και με τά κόκκινα κεράσια, εινε από όλας τας εποχάς ή πλέον αγαπημένη μου. Ο μιν αυτός, ο οποίος εινε ως ή μεσημερία του έτους, μου ένθυμίζει μίαν από τας ζωηροτέρας και βραχυτέρας χαράς του τελευταίου έτους της νεότητός μου.

Κατά την εποχήν εκείνην έπηγα να περάσω τας πρώτας ημέρας του θερού εις τας όχθας του Αίγθου, εις ένα τόπον συχαζόμενον μόνον από ζωγράφους και τον οποίον αγαπώ εξαιρετικώς, πρώτον διότι σχεδόν τον ανέκαλυψα και δεύτερον αν και έντελώς έρημος παρουσιάζει τά μάλλον ποικίλα τοπεια. Ο ποταμός έλικοειδής και διαυγής ρέει διά μέσου ωραίων λειμώνων και όπισθεν του χωριού αρχίζει άμέσως το σκοτεινόν δάσος, με τά ύψηλά δένδρα του, με την σειράν των ήσυχων λιμνών του και με τας χορταρισμένας δενδροστοιχίας του, τας οποίας στολίζουν φυτά τά οποία τρέφονται εις ύγρ ά μέρη.

Κατά την εποχήν αυτήν το χωρίον ήτο πολύ ήσυχον, διότι οι ζωγράφοι δεν ήρχοντο παρά κατά τας αρχάς του φθινο-

υπό τον κ. Λάντσαν — υπάρχει και αυτό διά να λαμβάνουν αι μαθητέρας ιδέαυ καλλιτεχνίας άπαραίτητον εις την ραπτικήν και την άνθοτεχνίαν — να άκούσω και το Εύαγγελιον, διδασκόμενον εις τας πτωχάς κόρας του λαού από τον εύλογον κληρικόν μας κ. Δουληγέρην και να ιδω μαθητέρας διδασκόμενας να κρατούν λογιστικά βιβλία — προετοιμασία τουτο διά την δνειροπολουμένην εποχήν της χειραφετήσεως. Τί δε γίνεται εις το τμήμα της μαγειρικής; Αεκόλλησ Βρεττανία» διδάσκει μίαν σοσάν την εβδομάδα μαγειρικήν οικιακήν και άλλην μίαν φοράν την μαγειρικήν των μεγάλων κουζίων.

Είδα ροδοπάρειον κυρίαν του Αθηναϊκού «άι-λάιφ» λαμβάνουσαν παραπλεύρως των μικρών κορασίων μαθήματα κατασκευής μιάς τούρτας από τον γηραιόν μαγειρον. Και δέν εινε αυτή ή πρώτη εκ των αποθών φαιτηρία της Οικοκυρικής Σχολής, ουτε ή τελευταία.

Ομολογήσατε, παρακαλώ, ότι εύρισκόμεθα πρό μεγάλων αμαθών γυναικείας χειροφτησεως όχι εξωφρενικής, αλλά της χειραφετήσεως εκείνης, χωρίς την οποίαν δέν δύναται να έννοηθη γυνή διατηρούσα οίκον. Εάν δε ή πολυπαθή μεγαλομυαία τάξις πεισθη ότι ματαιώς ζητεί τά ιδανικά τά οποία εύρισκονται πολύ ύψηλότερα από το άνάστημά της, ως οδηγία θαρραλέως τά κορίτσια της εις το ίδρυμα εκείνο, το παρασκευάζον την γυναικα ήγεμονίαν του μεγάλου κράτους του οποίου τά βρια διαγράφουν μόνον οι τοίχοι μιάς αυλής.

Το «Εμπρός»

Πώς ζεύρουν οι γυναίκες μας να ερχώονται, το έδειξαν κατά τον πολεμον. Άλλα και πώ: έννοσυν να εργασθών προς οικονομικήν άνθρωσιν της οικονομίας τουλάχιστον, το δεικνών με το πρακτικήν πνεύμα, με το οποίον έπελήθησαν τά της αναδιοργανώσεως της εκπαίδευσεως των.

Όχι πλέον γράμματα μόνον και αρχαία ελληνικά και φιλοσοφίας, αλλά και νοικοκυριό και τέχνας και μαγειρικήν, ότι κάνει την εύτυχίαν των συζύγων και των παιδιών. Αι πρόχθεσαι εξετασεις της Επαγγελματικής Σχολής αποτελουν εν μεγάλον σημειον προόδου διά την γυναικείαν μας μόρφωσιν. Το εύχριστον έστι ότι από το κέντρον αυτό, όπου ως μέλισσαι εργάζονται αι Ελληνίδες, θα γενικουθη ή καλή συνήθεια και θα επεκταθη ή πρακτική μόρφωσις καθ' όλην την Ελλάδα.

πάρου. Το μικρόν ξενοδοχείον δέν ειχε άλλον έννοικιαστήν από εμέ. Απελάμβανα μόνος και με όλας τας αναπαύσεις μου την θαυμασίαν εορτήν του θερού, δέν συνήντων εις τους περιπάτους μου παρά χωρικούς, οι οποίοι επήγαιναν εις το έργον των. Εν τούτοις έπειτα από οκτώ ημέρας ανέκαλυψα ότι δέν ήμην μόνος εις τον θαυμάσιον αυτόν τόπον. Ητο εις το χωρίον και άλλος επίσκεπτης, ο οποίος καθώς και έγω έσύναζεν εις το δάσος. Πρέπει να σας είπω ότι ο νέος αυτός επίσκεπτης δέν ήτο διόλου ένοχλητικός και ή παρουσία του δέν κατέστρεφε διόλου την ωραιότητα του τοπειού, απεναντίας. Ητο μία νέα γυναικα σχεδόν είκοσι πέντε έτων ευχαρίστου εξωτερικού. Τήν είδον μίαν πρώην διά πρώτην φοράν πλησίον μιάς λίμνης του δάσους του Αίγθου ζωγραφίζουσαν μίαν ύδατογραφίαν. όταν έπλησίασα έσήκωσε το κεφάλι της και είδον μίαν ευχάριστον φυσιογνωμίαν. Δέν ήθέλησα να φανώ ένοχλητικός και από άλλον δρόμον εξηκολούθησα τον περιπάτον μου εις το δάσος.

Τήν επομένην έσπεραν ένψ έπεριπατούσα εις μίαν δενδροστοιχίαν, απήνητσα την άγνωστών μου, ή οποία επανήρχετο πρό: το χωρίον κρατούσα εις το ένα χέρι το κουτί της ζωγραφικής της. Υπό το σκοτεινωμένον φώς από τους πυκνούς κλάδους των δένδρων ήδυνήθη να την παρατηρήσω ήτύχως. — Ητο ύψηλή, λεπτή και χαρίεσσα, καθώς παναγία της φλωρεντιανής σχολής. υπό το πράτινον χρώμα των φύλλων έφάνετο ωχροτάτη, τά μάτια της ήσαν μυστηριώδη και τά μικρούτσικα στόμα της ειχεν εις τά άκρα ένα

Τι είδαμεν εκεί και τί ήτο έκτεθειμένον και τί γίνεται εινε αληθινόν θαύμα, το οποίον όρελιστα πρωτίτως εις την ιδρύτριαν της Σχολής και Πρόδρον του Επαγγελματικού Τμήματος της Ενώσεως των Ελληνίδων κ. Κ. Παρρέν και εις τας λοιπάς εύγενείς κυρίας του Τμήματος, αι όποια υιοθέτησαν το έργον και εργάζονται με τσών ζήλον προς τελειοποίησιν αυτού.

Η ποιητική Σοφία και ο ύπουργός της Παιδείας κ. Βυζαντίας και παντες οι παρευρεθέντες εις τας εν λόγω εξετασεις άνεχώρησαν κατευοουσιασμένοι και αποκοιμηθέντες τας ώραιότερας των έντυπώσεων.

Ελπίζομεν ότι ο ύπουργός της Παιδείας θα έπιστήση πολύ την προσοχήν του εις το ζήτημα της πρακτικής μορφώσεως των Ελληνίδων και θα συντελέση, όπως αι δημοδιδάσκαλοι του Κράτους συμπληρώσαι την εκπαίδευσιν των εις το λαμπρόν τουτο σχολείον, κατορθώνον να διδάσκουν μαζί με την γραμματικήν και από τά ώρατα αυτά πράγματα τά τσών χρήσιμα διά πάσης τάξεως κορίτσια.

Ελπίζομεν προσέτι, ότι όχι μόνον αι κυρίες των άνωτέρων τάξεων και τά εργατικά κορίτσια, αλλά ή μεσαία, ήδη, τάξις θα έπωφεληθη της ευκαιρίας αυτής να μορφώση τά κορίτσια της, εις τρόπον ώστε να εξοικονομούν τα ραπτικά και τά σιδηρωτικά και όλα τά άλλα έξοδα, τά οποία κάμνουν την ζωήν τσών θαπανηζόντων και τον γάμον τσών προβληματικών.

Εάν ήμην διά γάμον θα εζήτηον άντι άλλης προικός από την γυναικα μου εν δίπλωμα του Οικοκυρικού Σχολείου. Και εάν ήμην κυρία θα έραπατα τά φορέματά μου και θα ήγόρασα τά καπέλλα μου και τά άνθη μου από εκεί, αφού τσών ώρατα και τσών εθηνά εινε. Και αν ήμην έμπορος θα έπαιρνα διπλογράφον και ταμίαν μίαν κόρην από τας μαθητέρας της σχολής. Και εάν ήμην πλούσιος θα έκτιζα εν ώρατον κτίριον, κατάλληλον διά τον σκοπόν του σχολείου και θα το έχάριζα εις το Συμβούλιον, το οποίον το δικαιει, με την βεβαιότητα ότι κάμνω μίαν ένδοξην εφεργσίαν, ότι σωώς και πολλάς οικογενείας από οικονομικόν ναυάγιον και ότι ιδω εις τσώας πτωχάς εργατίδας εν στάδιον έντιμου ζωής.

Η «Εφημερίς»

Έως τώρα πρόσον ενασχώσαμεν την φαιτην των γυναικών εις τά Πανεπιστήμια και τά Πολυτεχνεία. Τώρα πρόσον έννοσμεν την ίδρυσιν της Επαγγελματικής και Οικονομικής σχολής, ή οποία έδωκε και πτυχούτους τεγνιότα. Το Πανεπιστήμιον και το Πολυτεχνείον εινε διά τά επαγγέλματα και ή οικονομωσύνη εινε διά τας πολλάς, διά

ίχνος μελγχολίας. — Την επομένην την αυτήν ώραν συνητήθημεν εκ νέου και την φοράν αυτήν κινούμενος από αδιακρίτον περιέργειαν έγύρισα και την ήκολούθησα από μακράν έως εις το χωρίον. Ούτως έμαθον ότι κατοικούσε εις το άκρον του χωριού μίαν μικράν άγροτικήν οίκίαν. Όταν έφθασα πρό της θύρας της, έμάντευε, φαίνεται, ότι κάποιος την ήκολούθει, έστρεψε πρός τά όπισω, έμειδιάσε ειρωνικώς και βιαστικά εισήλθεν εις την κατοικίαν της.

Τήν επανείδον την επομένην πρώην πλησίον της λίμνης και αυτήν την φοράν δέν ήδυνήθη να κρατηθώ και της ώμίλησα. Τήν έχαιρέτησα και αφού μου ανταπέδωκε τον χαίρετισμόν μου, την έπλησίασα. Τήν παρεκάλεσα να με συγχωρήση, εάν έφάνην αδιάκριτος; χθές το έσπερας, εύρεθεις τυχαίως όπισθεν της όταν επέστρεφεν εις το χωρίον.

— Σας συγχωρώ πολύ ευχαρίστως, μου απέκριθη, διότι χάρις εις σας, κύριε, ήλθον εις τον ώρατον τουτον τόπον. Τον περιγράψετε με τσών ζωηρά χρώματα εις τά βιβλία σας, ώστε ειχον την επιθυμίαν να τον ιδω και δέν είμαι διόλου μετανοημένη δι' αυτό.

Ένθυμήθην ότι πραγματικώς ειχον γράψει ένθουσιώδεις σελίδας διά τον αγαπητόν μου αυτόν τόπον. Ωστε ή ζένη με έγνώριζε περισσότερο απ' ε, τι έγω, ο οποίος δέν ειχον μάθει τίποτε άλλο δι' αυτήν παρά ότι την εκάλουν εις το χωρίον «Κυρίαν Μικελινάν».

— Μας κατηγοροούν ότι είμεθα περιεργοι, επανέλαβε, όμολογήσατε όμως ότι είσθε περισσότερο από ημάς σεις οι άν-

τας μητέρας, διά τας συζήτους, και διά τας προσωρισμένες να ζήσουν με την έργασίαν των. Τά έργα τά οποία ειχον έκτεθη προχθές εις την αίθουσαν της επί της οδού Αγγέσμου σχολής, εκίνησαν τον θαυμασμόν όλων, όσοι έπέσεκθησαν την Σχολήν, πρωτοστατούσης της ποιητικής Σοφίας και του ύπουργού της Παιδείας. Ωραία φορέματα και επανωφορία, καπέλλα, άνθη τεγνιότα, έργα ζωγραφική και πλαστικής, έργα μαγειρικής και σιδηρωμάτος, έργα διπλογραφικά. Και εις όλα αυτά πρωτοστατούσα ή θρησκεία με την έρμηγείαν το Εύαγγελίου και ή οικονομική μόρφωσις και ή διάπλασις του ήθους και της ψυχής. Αι μαθητέρας κόσμιαι, ύπερ τας έχατόν, με τας όμοιομόρφους εμπροσθέλλας των, αι περισσότεραι εκ των παλαιστριών της ζωής, σεμναι, αληθείς Ελληνίδες, χωρίς μεγάλας ιδέας και φούμαρα.

Το διοικητικόν Συμβούλιον της σχολής αυτής με πρόσον την διοργανωτήριαν του έργου κ. Κ. Παρρέν, με αντιπρόδρον της κ. κ. Έμπεδοκλή και Γρουπάρη, και με διωδεκαμελή εφορευτικήν επιτροπήν εξ εύγενών κυριών και δεσποινίδων της πόλεως μας, εινε άξιόν θεοματάτον συγχρητηριών και διά την λαμπράν ιδέαυ και διά την επιτυχί έκτέλεσιν. Είναι άξια εύγνωμοσύνης αι κυρίες αυτές, διότι έδωκαν ώρατον παράδειγμα, το οποίον και αι επαρχιαί και το έξωτερικόν παρακολουθούν. Αι Πάτρας ίδρυσαν ήδη την Επαγγελματικήν και Οικοκυρικήν Σχολήν των και ή Λαμία ίδρύει τοιαύτην και το έξωτερικόν άπέστειλεν έδώ μαθητέρας προς μόρφωσιν. Με τας σχολάς αυτές ο αριθμός των διδασκαλισσών θα αριαυθη, διότι πάσα κορη ήμπορεί να εκλέξη άλλο στάδιον εύκολώτερον και επικερδέτερον.

Αι κρίσεις κύτας αποτελουν την υπερτάτην ικανοποίησιν των εύγενών κυριών, αλίτινες άγνωρίσαν την χρησιμότητα του έργου και παρέσχον εις αυτό θερμήν και άμείριτον την ύποστήριξιν του. Αι κ. κ. Ευαθ' α Έμπεδοκλή και Μχοίχ Γρουπάρη, ως αντιπρόδρον του Τμήματος, ή Δις Είρηνη Νικολαίδου ως γραμματέως, ή Δις Βουγιούκα ως ταμίας, αι κ. κ. Τσιτσεκλή, Ψύχα, Παπαδιαμαντοπούλου, Σέφμπου, Κκ-

δρες... άλλως τε ή περιέργειά σας εινε πολύ φυσική δέν δύναμαι να θυμώσω δι' αυτήν και άμέσως θα την ικανοποιήσω. Είμαι ζωγράφος και ήθέλησα τον μήνα των διακοπών να επισκεφθώ το χωρίον αυτό, το χαμένο ανάμεσα εις τά δάτη. Αι περιγραφαι σας με ειχον ένθουσιάζει... Δέν μεγαλοποιείτε διόλου τά πράγματα, ή αγροτική αυτή άκρα εινε κληθώς θαυμασία. Το να έχη κανεις μίαν νέαν ευχαρίστησιν δέν εινε πρέγμα συχίον εις την ζωήν και δι' αυτό πρέπει να είμεθα ευγνώμονες εις εκείνους, οι οποίοι χωρίς να το γνωρίζουν μας δίδουν αυτήν την χαράν... .

Από την πρώην αυτήν εγένεαμεν καλοί φίλοι και καθ' έκαστην έβλεποόμεθα εις το δάσος. Δέν ήμουν έρωτευμένος μαζί της και αυτή επίσης δέν ειχε μαζί μου κανέν είδος φιλαρσεκείας, αν και τά κομμένα χορτα σκορπισμένα σπόδες άρούς, μαζί περιεβαλλον με μεθυστικ: άρώματα. Ένιοτε ή συνομιλία μας διεκόπτετο και έγενετο σιωπή γεμάτη από άνησυχίας, κατά την οποίαν τά μάτια μου προσηλθόντο εις τά μισοκλειμένα ιδικά της, και τότε ένθυμίζα ότι διεκρίνα μίαν άβεραιαν έκφρασιν τρυφερότητος εις τά πλήρη μυστηριού μάτια της.

Μίαν έσπεραν, την στιγμήν, κατά την οποίαν θα έχωκόμεθα μού είπε: — Βεβαίως θα στενωχωρήθη να τραγετε πάντα μόνος, έρχεσθε να προγευματίώμεν μαζί αυτίον;

Έδέθην με χαράν και την επομένην την μεσημερίαν έντυπούσα εις την πόρτα της, την οποίαν μου ήνοιξε μία ύψη-

λογεροπούλου, Ήλιοπούλου, Παλαμά, Πολιτάκη, Άνδριοπούλου, Χατζοπούλου, Βαλτή, Κούζη, ως έφοροι και μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου είναι άξιοι πολλής και θερμής ευγνωμοσύνης δια την επίτυχίαν του έργου.

ΖΗΛΕΙΑ

I

Ένα μικρό τριαντάφυλλο με βελουδένιο χνούδο
Μέσα σέ κήπ' άνθόβολει περιήφανο δροσάτο,
Σιμά τον χρίνος άνοικτός παρέκει μαργαριτας
Και μενεξές στή ρίζα του άνθίζει άποκάτω.

— «Ποιό από σάς μοιάζει με μέ—είπε με περιήφαια
Τό ρόδο στ' άλλα λούλουδα, — αποιδ στη δική μου γάρι,
Είς τη πολύ μου μυρωδιά είς τό λαμπρό μου χρώμα,

Ποιό βγαίνει τά παραβληθή σ'τό τόσο μου κάμαρι—
Γελά ο χρίνος και σιγά του λέγει—αστην άσπράδα

Κατένα άνθος σάν κι' εμέ, τριαντάφυλλο, δέκ' μοιάζει,
Κι' αν λέγεσαι των λουλουδιών ο βασιλεύς στοχάσου

Έγώ είς χείρας Σεραφείμ κ' άνθίζω μου ταιριάζει.

— «Θ' ακούσω κι' άλλα λούλουδα τό ρόδο τ' απεκριθη
Τι λέγεις μικρομενεξές π' άνθοβολείς σιμά μου

Μοιάζεις και σ'τό φύλλωμα και στήν πολύ μου χάρι,

Έχεις την τόση μου δροσιά, την τόση ευωδιά μου ; »

«Ο μενεξές που τ' άκουσε σιμά την ευωδιά του τ' έ-
Σάν έστειλε, έκρύφτηκε δειλά σ'τό φύλλωμά του.

II

Ούράνια κόρη σ'τό μπαξέ σάν πεταλούδα τρέχει,
Και με την δρίσο των άνθων τά δάκτυλά της βρέχει.
Περιήφανο καμαρωτό τό ρόδο την κυτάζει.
Και τη δική του ώμορφιά με κείνη την ταιριάζει.

Περιή ή κόρη και αφού τό λούλουδο θαυμάζει,
Σκύβει με χάρι ούράνια τό μενεξέ άρπάζει.

Κι' αφού φιλεί ή ευωδιά την ευωδιά σ'τό στόμα
Πέφτουν τά φύλλ' από ντροπή του ρόδου μες τό χώμα.
Κι' έτσι τό ρόδο από ντροπή μαράθη κι' από ζήλεια.

Έν Γουβείο τή 10 Ιανουαρίου 1900.

Σταυρούλα Γεωργακοπούλου.

ΑΙ ΝΕΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΟΥ ΤΣΑΜΗ

Υποδηματοποιού της Αθήης

Ο Τσάμης και πάλιν έφερε νέας φόρμας Παρισίων δια ή υποδήματα των χορών και των θεάτρων και των επισήμων παρουσιάσεων κυρίων και κυριών. Τά δέματα δε δια την νέαν αυτήν περίοδον είναι λεπτά άπιστευτως· ως από μετάξι κατεσκευασμένα. Έφερε και ατλάζια διαφόρων χρωμάτων, ως και λευκά δι' υποδήματα νυμφικά και χοροῦ. Και τά πλέον άχαρα και άσχημα πόδια είναι κουψά και άγνωριστα υπό την καλλιτεχνικήν αυτήν και κουψήν υπόδησιν.

Ενοικιάζεται εις θεσιν κεντρικήν ολόκληρον πάτωμα οικίας αποτελούμενον εκ τριών μεγάλων εϋηλιών και ευάερων δωμάτων αντί 80 μόνον δραχμών. Πληροφορίαι περ' ήμιν.

ΚΑΙ ΣΕΙΣ ΕΠΙΣΗΣ, ΤΗΣ ΕΙΠΟΝ, ΕΧΕΤΕ ΤΟ ΘΕΡΟΣ ΕΙΣ ΤΑ ΜΑΤΙΑ!

Εμείναμεν θαυμάζοντες την δύσιν του ήλιου, όταν έχωρίσθημεν, ή ψυχή μου ήτο γεμάτη από νέον φώς και ήμουν τελείως ευτυχής.

Την επομένη, ακριβώς την μεσημβριάν έτρεξα προς την κατοικίαν της· ήταν όλα τά παράθυρα άνοικτά και με τό πρωτόν μου κτύπημα εις την θύραν ή μικρά ύπνρέτρια έφάνη εις τό κατώφλιον.

— «Η κυρία Μικελίνα ; »

— «Έφυγε κύριε.»

— «Διά τό δάσος ; »

— «Με τόν σιδηρόδρομον... με τό πρωϊνόν τραϊνον, μαζί με τά πράγματά της.»

Και δέν την επανείδον πλέον. Αί πολύ βραχείαι ώραι της ευτυχίας κατά την θερινήν εκείνην έσπέραν, έκείντο εις τό παρελθόν, καθώς τά δεμάτια του χόρτου εις τούς λειμώνας. Δέν έμελλον πλέον νά ξαναθνίσουν. Άλλοίμονον οι ένθουσιασμοί της νεότητος, ή ποιήσις του θερού, τά άνειροπολήματα της άγάπης, όλα αυτά... χόρτα κομμένα !... .

Άλλά καθώς τό χόρτον δέν δίδει όλον τό άρωμά του, παρά αφού κοπή, ούτω και ή ευτυχία μας δέν μας φαίνεται πλέον τελεία, παρά όταν εύρίσκεται θυμμένη εις τό βάθος των άναμνήσεων μας.

(André Theuriot).

ρέτρια δέκα πέντε χρόνων. Η Μικελίνα με έδέχθη και με ώδήγησε εις ένα μεγάλο δωμάτιον, όπου ήτο έτοιμα τό τραπέζι πλησίον εις τό άνοικτό παράθυρον, τό σκεπασμένο από άγιόκλημα. Τό πρόγευμα ήτο απλουδ· αυγά φρέσκα, κόττα ψητή κρύα, κρέμα και φράουλες. Άμα έκαθίσασμεν εις τό τραπέζι, ή Μικελίνα απέπεμψε την μικράν χωρικήν και έμείναμεν μόνοι. Ητο θαυμάσιον τό πρόγευμα αυτό εις τό σκοτεινόν δωμάτιον, τό όποτον μόλις έφώτιζον αι διερχόμεναι άνάμεσα από τά φύλλα άκτινες του ήλιου. Είς τό μέσον της ήσυχίας αυτής, την όποιαν διακόπτει μόνον ο βόμβος των μελισσών και ο θόρυβος των εργαζομένων χωρικών, είμεθα ευτυχεις και ο χρόνος περνοῦσε χωρίς νά τόν αισθανώμεθα. Όταν αφήσαμεν τό τραπέζι και έπλησιάσαμεν εις τό παράθυρον ο ήλιος έδωκε ήδη προς τό μέρος του δάσους. Τό τοπίον τό όποτον εδλεπόμεν δια μέσου του άγιόκληματος έφαινε το φανταστικόν. Ο ποταμός έλαμπε μεταξύ των μισοθερισμένων πεδιάδων και ο αέρας ήτο πλήρης μεθυστικών άρωμάτων των άνθισμένων άμπελων και του κομμένου χόρτου. Η έξοχή ήτο σχεδόν όλη έρυθρά· δέσμαι έρυθρών ρόδων, κερασάια γεμάται από έρυθρά κεράσια, ολόκληρα τετράγωνα από κόκκινες παπαρόνες και από τριφύλλια του αυτού χρώματος. Οά έλεγε κανείς ότι έρυθρά έπιθυμία έπερνούσε εις την επιφάνειαν της γής. Έστρεψα προς την Μικελίαν, όλον αυτό τό κόκκινον έφαινετο ως νά άντενακλατο εις τά πλέον φωτεινά μάτια της και τά πλέον έρυθρά χείλη της.